

ZWICHNIĘTY CZAS
wystawa zbiorowa
Muzeum Sztuki, Łódź
kuratorka: Katarzyna Słoboda
2022

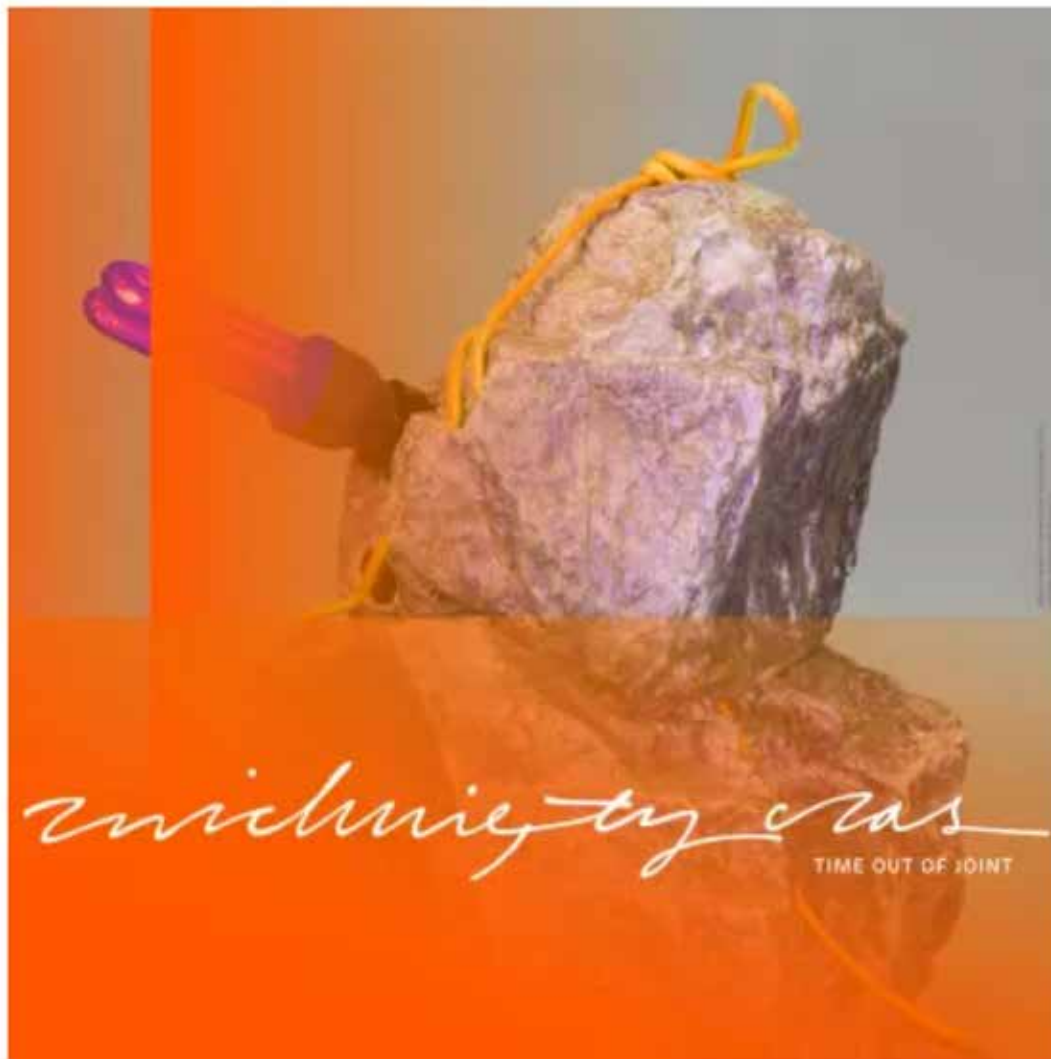
19.12.2025, 15:11

Zwichnięty czas | Muzeum Sztuki w Łodzi

ms
Muzeum Sztuki

EN

Zwichnięty czas

identyfikacja wizualna: Dominika Federowicz

Zwichnięty czas to czas, który wypadł z dobrze znanych nam ram, wymykający się normom i linearnemu myśleniu. Wymiar, w którym mieszają się relacje między przeszłością, przyszłością i teraźniejszością, a także tym, co prywatne i współdzielone. Wystawa proponuje refleksję nad upływem czasu i sposobami jego doświadczania, zarówno w wymiarze osobistym, jak i społecznym.

Rzeczpospolita
Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz
Rozwoju Regionalnego

Magdalena Franczak, "Siostra"/Sister, 25x30x26, ceramic sculpture

Magdalena Franczak, 2022 "Schrony dla niewypowiedzianych słów" (Shelters for unspoken words), 5 wooden pieces 38x52, 44,5 x 80, 38x57,5, 40x78, 32x76, 5 ceramic sculptures 20x30x4.

Magdalena Franczak, "Schrony dla niewypowiedzianych słów"(Shelters for unspoken words), 5 drawings on acid-free paper, framed. 29,5x21.

Magdalena Franczak, "Mała siostra" (Little sister), 20x10x16, ceramic and wood

Magdalena Franczak, "Maska"/Mask, 18x16x9, sculpture, paper tape, plaster, be-

Magdalena Franczak, Niby już go nie ma, ale wciąż tam jest/ It's gone but it's still there, 22x16x12, sculpture, stone, beeswax.

Magdalena Franczak, "Stone gloves", 39x40x18, stone sculpture (granite)

miejsce

ms¹, ul. Więckowskiego 36, wejście od ul. Gdańskiej 43

czas

3.06 - 18.09.2022

wernisaż

3.06.2022, piątek, godz. 18.00

kuratorka

Katarzyna Słoboda

koordynacja

Łukasz Broda, Monika Wesołowska

koordynacja druków

Martyn Kramek

koordynacja komunikacji

Aleks Matuska, Kinga Świtoniak

projekty graficzne

Dominika Federowicz

zespół techniczny

Łukasz Janicki, Krzysztof Francek, Adam Maj, Marcin Mirończuk, Adam Stachul, Ireneusz Szymarek

Norma, w centrum której znajduje się człowiek i do której jesteśmy przyzwyczajeni, nie działa, zawodzi nas. Nasz tryb życia nie sprawdza się, a jego konsekwencje odczuwamy nie tylko my, ale również inne gatunki i cały ekosystem. Intensywne eksploatowanie zasobów naturalnych doprowadziło do katastrofy ekologicznej. Stajemy przed koniecznością zmiany perspektywy i przemyślenia naszego miejsca na planecie.

W prezentowanych na wystawie pracach to, co intymne, przenika się z tym, co planetarne. Dla części artystek i artystów punktem wyjścia są pamięć oraz prywatne narracje snute poprzez materialność przedmiotów, fotografii, wideo czy dźwięku. Jest to widoczne w pracach Mai v. Ngom, Kuby Stępnia czy Magdaleny Franczak. Marta Krześlak i Agnieszka Polska poprzez medium rzeźby i wideo opowiadają o uwikłaniu jednostki i społeczeństwa w katastrofę klimatyczną. Inne zaś twórcynie postulują emancypację grup mniejszościowych (Pauline Boudry / Renate Lorenz).

się i inność, zarówno w drugiej istocie, jak i w nas samych. Jedną z propozycji może być rozumienie i odczuwanie upływu czasu poprzez ciało, wstuchanie się w jego rytm. Sprzyja temu przestrzeń wystawy. Są tu warunki do tego, by czas odbierać inaczej, żeby wyrwać się z ciągłego biegu i skierować swoją uwagę na kwestie, które do tej pory nam umykały.

Każda kontuzja wymaga troski. Lekarstwem na zwichnięcia czasu jest afirmacja własnego rytmu życia, połączona z akceptacją doświadczeń innych osób i bytów. Proces gojenia musi brać pod uwagę doświadczenia tych, których głosy były do tej pory wypychane za margines. Wystawa rozpoznaje potrzebę nie tylko zrobienia (czas)przestrzeni dla różnych tożsamości i sposobów życia. Zachęca także do aktywnego sprzeciwu wobec wykluczenia i wrogości wobec innych. Wyleczyć kontuzjowany czas możemy tylko wtedy, gdy będziemy działać wspólnie.

Artystki, artyści, osoby tworzące sztukę:

Ania Bąk, Hannah Black, Pauline Boudry / Renate Lorenz, Alicja Czczytel, Ewa Dziarnowska, Eiko & Koma, Magdalena Franczak, Marta Krześlak, Haroon Mirza, Maja v. Ngom, Agnieszka Polska, Kuba Stępień

Oprowadzanie Magdaleny Franczak z audiodeskrypcją na żywo po wystawie „Zwichnięty czas”

| Magdalena Franczak w przestrzeni wystawy „Zwichnięty czas”, fot. HaWa

Magdalena Franczak zaprasza na autorskie oprowadzanie po wystawie „Zwichnięty czas” z elementami audiodeskrypcji. Będziemy skupiać się na wielozmysłowości odbierania sztuki, uruchamiając wyobraźnię i pamięć.

miejsce

ms¹, Więckowskiego 36, wejście od Gdańskiej 43

czas

14.09.2022, środa, godz. 16.16

oprowadza

Magdalena Franczak

audiodeskrypcja

Katarzyna Mądrzycka-Adamczyk

wstęp

w cenie biletu na wystawę + 1 zł

Wystawa „Zwichnięty czas” nie jest tylko artystycznym komentarzem do codziennego doświadczania problemów globalnych, lokalnych i prywatnych. To także zaproszenie do wspólnego poszukiwania alternatyw dla dotychczasowych sposobów doświadczania czasu. Zachęca, żeby potraktować życie nielinearnie i otworzyć się na inność, zarówno w drugiej istocie, jak i w nas samych. Jedną z propozycji może być rozumienie i odczuwanie upływu czasu poprzez ciało, wstuchanie się w jego rytm. Sprzyja temu przestrzeń wystawy. Są tu warunki do tego, by czas odbierać inaczej, żeby wyrwać się z ciągłego biegu i skierować swoją uwagę na kwestie, które do tej pory nam umykały.

Magdalena Franczak – artystka interdyscyplinarna. Tworzy rzeźby, rysunki, fotografie, pracuje z zastanymi miejscami w przestrzeni publicznej. Twórczyni Nomadycznej Pracowni oraz publikacji artystycznych. Współkuratorka projektu: Manifesty dla Przyszłości. Stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2014 i 2020 roku. Nominowana do tytułu Kulturyści Roku przez dziennikarzy Radiowego Domu Kultury Programu 3 Polskiego Radia w 2018 roku. Wystawia w galeriach w Polsce i za granicą (m.in. Muzeum Sztuki w Łodzi, Miejsce Projektów Zachęty w Warszawie, Arsenał w Poznaniu, BWA Zielona Góra, BWA Katowice, Galeria Biała w Lublinie, Labirynt w Lublinie, CSW w Toruniu, Art Cube Artists Studios Jerusalem, Atelierhaus Salzamt w Linzu i wielu innych). W swojej praktyce artystycznej stara się redefiniować zastany porządek nadając formom nowe znaczenia. Sklejając ze sobą kształty wyjęte z rzeczywistości tworzy opowieść o utopijnym świecie, w którym każdy głos może wybrzmieć z równą siłą nie zagłuszając drugiego. Jak pisze Karolina Sikorska: „Magdalena Franczak mówi o pracy i procesie twórczym jako o przyroście naturalnym. Za tą metaforą kryje się skrupulatnie budowana kolekcja znalezionych, pozyskanych, zyskujących materialność przedmiotów, które produkują misterne struktury powiązań między sobą, skłaniając inicjatorkę i twórczynię kolekcji do ciągłego wysiłku opanowywania i klasyfikowania zbieranego materiału. Praca dla Franczak jest bezustannym procesem, mierzaniem się z ulotnością materii, konserwacją, odzyskiwaniem, umieszczaniem rzeczy w obszarze widzialnego”. Mieszka i pracuje w Lublinie.

Strona artystki: <http://magdafranczak.pl/>